

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **T. K.**
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně
advokátem se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020, č. j. KUZZL-7116/2020,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány shledaly žalobce vinným ze spáchání přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti mimo obec. Podle žalobce se správní orgány dopustily procesních a hmotněprávních pochybení. Krajský soud tudíž musel posoudit, zda je některá z námitek žalobce důvodná.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Dne 8. 5. 2019 v 12:30:55 na dálnici D 55 - na 24. km ve směru jízdy na Hulín - žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost. Místo povolené rychlosti 130 km/h jel rychlostí nejméně 205 km/h. Překročení rychlosti zdokumentoval laserový rychloměr LaserCam 4. Předmětný přestupek zákon o silničním provozu neumožňuje projednat na místě v příkazním řízení. Policisté se žalobcem sepsali oznámení o přestupku. Žalobce se s jeho obsah seznámil. Seznámen se i se záznamem z měřicího zařízení. K věci se nijak písemně nevyjádřil a oznámení přestupku nepodepsal.
3. Městský úřad Otrokovice („městský úřad“) uložil žalobci příkazem pokutu ve výši 7000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“) a zákaz činnosti na dobu 6 měsíců podle § 125c odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu. Proti příkazu podal žalobce odpor. Přestupkové řízení tedy pokračovalo. Rozhodnutím ze dne 16. 7. 2019, č. j. DOP/32588/2019/POD, shledal městský úřad žalobce vinným ze spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. A uložil mu pokutu ve výši 7 000 Kč, zákaz činnosti na dobu 6 měsíců a úhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2019, č. j. KUZL-57531/2019, žalovaný rozhodnutí městského úřadu zrušil pro množství chyb. Městský úřad novým rozhodnutím dne 3. 12. 2019, č. j. DOP/54722/2019/POD („rozhodnutí městského úřadu“), žalobce znovu shledal vinným a uložil mu stejný trest jako v minulém řízení. Žalobce proti tomuto rozhodnutí opět podal odvolání.
4. Rozhodnutím ze dne 21. 2. 2020, č. j. KUZL-7116/2020 („rozhodnutí žalovaného“), žalovaný rozhodnutí městského úřadu již potvrdil. Žalovaný uvedl, že v případě žalobce policisté měřili rychlost z pevného stanoviště na dálnici D 55, na 24 km ve směru jízdy na Hulín (E 017°30.5502, N 49°15.8163). Na tomto místě je nejvyšší povolená rychlost 130 km/h. Žalobci dne 8. 5. 2019 ve 12:30 laserový rychloměr LaserCam 4 naměřil rychlost jízdy 212 km/h (po odečtení možné odchylky tedy minimálně 205 km/h). Tato skutečnost je zcela zjevná z fotografického snímku č. 3749 pořízeného záznamovým zařízením laserového rychloměru.
5. Žalobce následně zastavila policejní hlídka na 17. km dálnice D 55 ve směru jízdy na Hulín. Ztotožnila ho podle jím předložených osobních dokladů. Podle žalovaného provedl městský úřad důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Přestupkový spis obsahuje všechny nezbytné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh předmětné události. K naplnění materiálního znaku přestupku žalovaný uvedl, že překračování rychlosti se obecně vnímá jako nežádoucí jev. I za situace, ve které fakticky nedojde k žádnému škodlivému následku. V posuzovaném případě tedy nemuselo dojít ke škodě na zdraví či majetku nebo k přímému ohrožení konkrétního účastníka silničního provozu. Zájem společnosti žalobce narušil již jen tím, že jednáním obviněného vzniklo potenciální nebezpečí pro jiné účastníky silničního provozu, případně pro něho samotného. Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu je přestupkem ohrožovacím. K naplnění jeho materiálního znaku postačí tedy pouhá možnost ohrožení, nikoliv faktický škodlivý následek.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Žalobce namítá, že městský úřad dostatečně nezjistil skutkový stav. V rozhodnutí uvedl, že žalobce spáchal přestupek na 24. km dálnice D 55. Tento popis se však jeví jako nedostačující a vzniká tedy logická pochybnost o tom, kde měl žalobce přestupek spáchat. Místo nijak neupřesnil v žádné části rozhodnutí. Vyvstává otázka, zda ho již městský úřad řádně a přesně zjistil. Přesné zjištění místa je stěžejní s ohledem na následné prokazování materiálního znaku spáchaného přestupkového jednání. Souřadnice GPS neodpovídají místu spáchání přestupku, ale zjevně spíše umístění měřicího zařízení. V daném místě zjevně nelze jet takovou rychlostí, jakou uvádí obvinění.
7. Žalobce dále namítá, že v rámci celého řízení mu správní orgány neprokázaly naplnění materiálních znaků přestupku. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. nelze naplnění materiálního znaku odůvodnit naplněním formálního znaku. V místě, kde měl žalobce přestupek spáchat, je rovný a přehledný úsek komunikace. Zde tedy rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném rovném úseku není zjevně nepřiměřenou. Provoz musel odpovídat možností jet nad maximální povolenou rychlost, bez ohrožení jiných účastníků silničního provozu. Nikde se nezmiňuje, že by žalobce předjížděl jiná vozidla. Přestože žalobce spáchal přestupek po formální stránce, nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil. Pro uznání viny ale musí správní orgán prokázat naplnění jak formálního, tak materiálního znaku přestupkového jednání.
8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a reaguje na jednotlivé námitky. K námitce, že dostatečně nezjistil místo spáchání přestupku, uvádí, že se městský úřad s návrhem žalobce na provedení výsledků zasahujících policistů a na provedení místního šetření dostatečně vypořádal. Řádně odůvodnil, proč nezbytně nutné tyto důkazy provádět. Pokud jde o vlastní místo a jeho přesnou lokalizaci, tak rozhodnutí městského úřadu jasně uvádí, že k přestupku došlo na 24. km dálnice D 55. Dálnice s tímto označením je v ČR jen jedna a kilometrovník s označením 24 je na ní také jen jeden. Místo přestupku tak rozhodnutí označuje přesně, jednoznačně a nezaměnitelně.
9. Žalovaný dále uvádí, že pokud někdo jede na komunikaci rychlostí o 75 km/h vyšší, než je rychlost dovolená, pak o naplnění materiálního znaku tohoto přestupku nemůže být pochyb. Každý si asi dovede představit, jaké následky by při této rychlosti měl například defekt pneumatiky nebo nějaká náhlá překážka na silnici před vozidlem. Ve zbytku žalovaný odkazuje na rozhodnutí městského úřadu a své rozhodnutí.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba včas. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) bez nařízení ústního jednání. Žalovaný i žalobce s tímto postupem souhlasili.
11. Žaloba *není důvodná*.
12. Krajský soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav ve vztahu k místu spáchání přestupku. Je pravdou, že souřadnice GPS odpovídají umístění měřicího zařízení. Ovšem z logiky věci bude místo, na kterém je měřicí zařízení, prakticky odpovídat místu spáchání přestupku. Měřicí zařízení pořizuje fotografii vozidla, ve chvíli, kdy kolem něj projíždí. Navíc, jak správně uvedl ve svém vyjádření žalovaný, rozhodnutí městského úřadu místo spáchání přestupku uvádí. Jedná se o 24. km dálnice D 55 ve směru na Hulín. Toto místo nelze zaměnit s jiným místem na

území ČR. Tato námitka žalobce je tedy nedůvodná. Místo spáchání přestupku ani není stěžejní pro prokázání naplnění materiálního znaku spáchaného přestupku z důvodu míry překročení nejvyšší povolené rychlosti, jak krajský soud vysvětlí v následujících odstavcích.

13. V otázce naplnění materiálního znaku přestupku se krajský soud rozhodl nejprve vyjádřit k citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. V tomto rozsudku se jednalo o překročení povolené rychlosti v obci o 2 km/h. Šlo tedy o rychlost, která se hranici nejvyšší povolené rychlosti blížila. Nejvyšší správní soud navíc uvádí, že tato skutečnost sama o sobě neznámá, že materiální znak přestupku nebyl naplněn. Pouze to znamená, že správní orgán by se měl na materiální stránku tohoto jednání zaměřit a vzít v potaz další relevantní okolnosti, které by ve svém souhrnu vedly k závěru, že materiální znak přestupku nebyl naplněn. V případě žalobce, ale v žádném případě není možné dojít k závěru, že by se jeho rychlost blížila nejvyšší povolené rychlosti. Nejvyšší povolenou rychlost totiž překročil nejméně o 75 km/h.
14. V rozsudku ze dne 1. 11. 2018, č. j. 6 As 274/2018-42, se Nejvyšší správní soud zabýval případem řidiče, který nejvyšší povolenou rychlost překročil o 18 km/h. Nejvyšší správní soud uvedl, že „zatímco překročení rychlosti o pouhé jednotky km/h by vůbec nemuselo být z materiálního hlediska přestupkem, rozdíl ve výši 18 km/h je mnohem závažnější.“ Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f). bod 2, kterého se dopustil žalobce, zákon definuje jako překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 50 km/h a více. K naplnění formálního znaku přestupku dochází při rychlosti 180 km/h. Již samotné spáchání tohoto přestupku představuje překročení nejvyšší povolené rychlosti o 50 km/h. Žalobce tuto rychlost ale ještě překročil o dalších 25 km/h. Nejedná se tedy o pouhé jednotky km/h, nýbrž desítky. Pokud Nejvyšší správní soud považuje za závažné překročení nejvyšší povolené rychlosti o 18 km/h, jistě je překročení o 75 km/h mnohem závažnější.
15. Žalobce pak namítá, že materiální znak přestupku nenaplnil, protože reálně nikoho neohrozil. Obecně naplnění formálního znaku přestupku naplňuje i znak materiální. Je ale možné, aby za určitých okolností k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku nedošlo. Je tomu tak v případech, kde existují významné okolnosti, které vylučují, aby určité jednání porušilo nebo ohrozilo právem chráněný zájem společnosti. Na druhou stranu ale nelze automaticky dovozovat, že pokud nedojde k přímému ohrožení osob nebo majetku, tak materiální znak přestupku nebude naplněn (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2012, č. j. 5 As 106/2011-77).
16. Ve světle míry překročení nejvyšší povolené rychlosti nepředstavuje přehlednost úseku a malý provoz na silnici tak významné okolnosti, aby krajský soud mohl dojít k závěru o nenaplnění materiálního znaku přestupku. Ve vyšší rychlosti se prodlužuje brzdná dráha. Vozidlo urazí větší vzdálenost, než řidič zareaguje například na překážku na silnici. Míra ohrožení právem chráněného zájmu (bezpečnosti a plynulosti silničního provozu) je tedy vyšší (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2018, č. j. 6 As 274/2018-42). Jak správně navíc uvedl žalovaný, v rychlosti 205 km/h by například i defekt pneumatiky na vozidle žalobce mohl závažně ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu.
17. Krajský soud proto shledal, že spisový materiál obsahuje dostatek podkladů, ze kterých plyne jasný závěr o spáchání přestupku, který správní orgány kladly žalobci za vinu. Správní orgány zároveň dostatečně odůvodnily naplnění materiálního znaku spáchaného přestupku. Námitky žalobce jsou proto nedůvodné.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
19. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 19. ledna 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce